

Forslag

til

Lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse.

Fremsat den 12. oktober 1967 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 231 af 11. juni 1965 om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, nr. 2, ophæves.

2. § 1, stk. 2, nr. 4, der bliver nr. 3, affattes således:

„3) omstændighederne, herunder ejerens økonomiske forhold, efter kommunalbesty-

relsens skøn i øvrigt taler for ydelse af sådant lån, og“.

3. I § 5 ændres „§ 1, stk. 2, nr. 2-5“ til: „§ 1, stk. 2, nr. 2-4“.

§ 2.

Loven har virkning fra og med skatteåret 1968-69.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 231 af 11. juni 1965 om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse blev der åbnet adgang for kommunerne til at yde fortrinsvis ældre parcelhusejere lån til betaling af de på deres ejendomme hvilende skatter og afgifter, således at lånebeløbene normalt forfalder ved ejerskifte. Efter bestemmelsen i lovens § 1, stk. 2, nr. 2, er det en betingelse for ydelse af lån, at ejeren er mindstbemidlet efter § 117 i den hidtidige lov om boligbyggeri, jfr. senest lovbekendtgørelse nr. 239 af 15. juni 1965.

Begrebet mindstbemidlethed, der knytter sig til størrelsen af den ansatte skattepligtige indkomst, blev imidlertid ikke videreført, da den hidtidige lov om boligbyggeri blev afløst af lov nr. 245 af 8. juni 1967, og det vil derfor være nødvendigt, at betingelsen i loven af 11. juni 1965 om, at ejeren skal være mindstbemidlet, erstattes af andre regler. Da den enkelte kommunalbestyrelse efter loven selv kan bestemme, om den overhovedet vil indføre låne-

ordningen i kommunen, ligesom ydelse af lån, selv når de i øvrigt foreskrevne betingelser er opfyldt, i det enkelte tilfælde beror på kommunalbestyrelsens skøn over de foreliggende omstændigheder, er det fundet naturligt fremtidig at lade kommunalbestyrelserne foretage den økonomiske transgsbedømmelse efter et mere frit skøn, således at der ikke i loven fastsættes en ny fast indtægtsgrænse for adgangen til at opnå kommunalt lån. Dette vil muliggøre en mere smidig anvendelse af loven end den, en fast indtægtsgrænse tillader, hvorved bemærkes, at ejerens lånebehov jo vil være afhængig ikke blot af hans indtægt, men lige så vel af hans udgifter, herunder f. eks. til sygdomsbehandling, fremmed medhjælp i huset, børns uddannelse m. v. Det kan i øvrigt oplyses, at loven hidtil kun har været anvendt i et meget begrænset omfang, og det kan næppe udelukkes, at den faste indtægtsgrænse har haft en vis betydning i så henseende.